

Bestemmingsplan

Woelse Waard

toelichting

gemeente Gorinchem

Datum: 14 december 2017
Projectnummer: 150503.01
ID: NL.IMRO.0512.BP2016174-4001

INHOUD

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Ligging plangebied	3
1.3	Geldend bestemmingsplan	4
1.4	Opzet van het bestemmingsplan	5
2	Het plan	6
3	Haalbaarheid van het plan	7
3.1	Beleid	7
3.2	Milieu	12
3.3	Water	15
3.4	Flora en fauna	17
3.5	Archeologie en cultuurhistorie	17
3.6	Verkeer en parkeren	20
3.7	Economische uitvoerbaarheid	20
4	Wijze van bestemmen	21
4.1	Algemeen	21
4.2	Methodiek	21
4.3	Dit bestemmingsplan	22
5	Procedure	26
5.1	Inspraak	26
5.2	Overleg	26
5.3	Zienswijzen	26

Bijlage

- Bijlage 1: Nota van inspraak en vooroverleg

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Uit een verkenning is gebleken dat de Vluchthaven van Gorinchem en de Woelse Waard ten oosten van Gorinchem de meest geschikte locaties zijn om overnachtingsplaatsen voor doorgaande binnenvaart te realiseren.

Vanwege onvoldoende maatschappelijk en politiek draagvlak voor een overnachtingshaven in de Woelse Waard, heeft het Ministerie van Infrastructuur en Milieu besloten om de realisatie van overnachtingsplaatsen over een langere periode te spreiden en uit te sluiten in de Woelse Waard. De opgave voor het realiseren van extra overnachtingsplaatsen is voor de korte termijn aangepast van 18 overnachtingsplaatsen op meerdere locaties naar 4 plaatsen in de Vluchthaven van Gorinchem. Om de Vluchthaven planologisch geschikt te maken voor 4 extra overnachtingsplaatsen, is de wijziging van bestemmingsplan 'Binnenstad e.o.' nodig.

De gemeenteraad heeft bij de kaderstelling inzake het bestemmingsplan voor de Vluchthaven onder andere besloten, dat ter bevestiging van het feit dat in de Woelse Waard geen overnachtingsplaatsen komen, het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde in de Woelse Waard planologisch onmogelijk moet worden gemaakt. Ter voorkoming van ongewenste activiteiten is, vooruitlopend op het in werking treden van dit bestemmingsplan, een voorbereidingsbesluit vastgesteld voor de te herziene percelen (Vluchthaven en Woelse Waard).

Voorliggend bestemmingsplan ziet enkel op een herziening van het geldende bestemmingsplan voor de Woelse Waard, teneinde bouwwerken, geen gebouwen zijnde planologisch onmogelijk te maken. Voor de Vluchthaven wordt in samenwerking met Rijkswaterstaat een separate planologische procedure doorlopen.

1.2 Ligging plangebied

Het plangebied betreft de Woelse Waard, gelegen ten zuidoosten van de historische kern van Gorinchem en ten noorden van de Boven Merwede. Het gebied bestaat uitsluitend uit open water. Grotendeels zijn het voormalige zandwinputten langs de oevers van het zomerbed.

Op de navolgende afbeelding is de globale ligging en begrenzing van het plangebied weergegeven. Voor de exacte begrenzing van het plangebied wordt verwezen naar de verbeelding van dit bestemmingsplan.

Luchtfoto van het plangebied (rood omkaderd) en de directe omgeving daarvan

1.3 Geldend bestemmingsplan

Het geldende bestemmingsplan betreft het plan 'Binnenstad e.o.', zoals dat is vastgesteld door de gemeenteraad van Gorinchem op 26 juni 2014. Het bestemmingsplan is onherroepelijk geworden op 1 april 2015.

Het plangebied heeft op grond van dit bestemmingsplan de bestemming 'Water'. Deze gronden zijn bestemd voor waterhuishoudkundige doeleinden, waterberging en waterlopen, paden, wegen en parkeervoorzieningen, recreatieve voorzieningen, recreatieve vaart, bedrijfsverkeer te water, groen- en speelvoorzieningen en verkeer te water.

Daarnaast vigeert ter plaatse van het plangebied het parapluplan 'Nieuwe Hollandse Waterlinie', waarin restricties zijn opgenomen ten aanzien van gebruik en bebouwing in het plangebied ter bescherming van het gedachtengoed van de Nieuwe Hollandse Waterlinie.

1.4 Opzet van het bestemmingsplan

Het bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding, regels en deze toelichting. De toelichting is opgebouwd uit vijf hoofdstukken. Na het inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 'het plan' ingegaan op de huidige situatie en de toekomstige inrichting van het plangebied. In hoofdstuk 3 wordt de haalbaarheid van het bestemmingsplan aangetoond voor wat betreft het (relevante) beleid van de rijksoverheid, de provincie en de gemeente, milieuaspecten, water, archeologie, flora en fauna, verkeer en economische uitvoerbaarheid. In hoofdstuk 4 volgt de wijze van bestemmen, waarin uiteen wordt gezet hoe het in hoofdstuk 2 beschreven plan juridisch is vertaald naar de verbeelding en de regels. Het vijfde en laatste hoofdstuk is gewijd aan de planprocedure.

2 Het plan

Rijkswaterstaat onderhoudt als vaarwegbeheerder de hoofdvaarwegen en leidt de scheepvaart in goede banen. De Boven-, Beneden- en Nieuwe Merwede maken onderdeel uit van het hoofdvaarwegennet. Deze transportassen vormen schakels in de belangrijke scheepvaartcorridors Rotterdam-Duitsland en Westerschelde-Rijn. De beschikbaarheid van voldoende overnachtingsplaatsen voor doorgaande binnenvaart langs deze corridors is nodig voor vlot en veilig verkeer over water. Het zorgt ervoor dat binnenschippers zich aan de wettelijk voorgeschreven rusttijden kunnen houden.

In het gebied rond Gorinchem, Hardinxveld-Giessendam en Werkendam zijn op dit moment voldoende overnachtingsplaatsen op de rivier (zogenoemde ankerplaatsen) en in havens aanwezig. Echter in verband met het aanvaringsgevaar op de rivier streeft de overheid op termijn naar het opheffen van de ankerplaatsen en deze te vervangen door 18 veilige overnachtingsplaatsen buiten de vaarweg. In een verkenning is onderzocht welke mogelijke locaties buiten de vaarweg geschikt zijn voor de realisatie van overnachtingsplaatsen (*Startdocument overnachtingsplaatsen Merwedes. Overzicht planuitwerking overnachtingsplaatsen Merwedes. Rijkswaterstaat, 2013*). Uit de verkenning is gebleken dat de Vluchthaven van Gorinchem en de Woelse Waard ten oosten van Gorinchem, in combinatie met het anders benutten van gemeentelijke ligplaatsen, de meest geschikte locaties zijn om de overnachtingsplaatsen te realiseren (*Nota Voorkeursalternatief Overnachtingsplaatsen Merwedes. Beschrijving en effectbeoordeling voorkeursalternatief. Rijkswaterstaat, 2015 en Alternatievenafweging overnachtingsplaatsen Merwedes. Beschrijving van de alternatieven van de oude opgave. Rijkswaterstaat, 2015*).

Vanwege onvoldoende maatschappelijk en politiek draagvlak voor een overnachtingshaven in de Woelse Waard en het niet anders kunnen benutten van bestaande gemeentelijke ligplaatsen, heeft het Ministerie van Infrastructuur en Milieu besloten om de realisatie van 18 overnachtingsplaatsen, en daarmee het opheffen van de ankerplaatsen in de Merwedes, over een langere periode te spreiden. De opgave voor het realiseren van extra overnachtingsplaatsen is voor de korte termijn aangepast van 18 overnachtingsplaatsen op meerdere locaties naar 4 plaatsen in de Vluchthaven van Gorinchem (*Meerjarenprogramma Infrastructuur, Ruimte en Transport (MIRT), Capaciteitsuitbreiding overnachtingsplaatsen Merwedes*). Om de Vluchthaven planologisch geschikt te maken voor vier extra overnachtingsplaatsen, is de wijziging van bestemmingsplan 'Binnenstad e.o.' nodig.

De gemeenteraad heeft bij de kaderstelling inzake het bestemmingsplan inzake de Vluchthaven onder andere besloten, dat ter bevestiging van het feit dat in de Woelse Waard geen overnachtingsplaatsen komen, het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde in de Woelse Waard planologisch onmogelijk moet worden gemaakt. Ter voorkoming van ongewenste activiteiten is, vooruitlopend op het in werking treden van voorliggend bestemmingsplan, een voorbereidingsbesluit vastgesteld voor de te herziene percelen (Vluchthaven en Woelse Waard).

Voorliggend bestemmingsplan ziet enkel toe op een herziening voor de Woelse Waard, teneinde bouwwerken, geen gebouwen zijnde planologisch onmogelijk te maken. Voor de Vluchthaven wordt in samenwerking met Rijkswaterstaat een separate planologische procedure doorlopen.

3 Haalbaarheid van het plan

3.1 Beleid

3.1.1 *Rijksbeleid*

3.1.1.1 De structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De SVIR geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. De SVIR vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit 1, de MobiliteitsAanpak, de structuurvisie voor de Snelwegomgeving en de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema Militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. Daarmee is de SVIR de 'Kapstok' voor uitwerkingen van beleid met ruimtelijke consequenties. De structuurvisies Project Mainport Rotterdam, Structuurschema Elektriciteitsvoorziening III en de 3^e Nota Waddenzee alsook het Nationaal Waterplan blijven bestaan. Deze structuurvisies zijn gedetailleerder dan de SVIR, of bestrijken een breder beleidsterrein dan alleen het ruimtelijk domein, en blijven als uitwerking van de SVIR bestaan. De SVIR heeft als horizon 2040, maar geeft vooral het kader voor de acties en beslissingen die op de korte termijn worden genomen.

3.1.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening bevestigt in juridische zin de kaderstellende uitspraken uit het SVIR. Het gaat onder meer om nationale belangen als Rijksvaarwegen, Defensie, Ecologische hoofdstructuur, Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, Hoofdwegen en hoofdspoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen en Primaire waterkeringen. Slechts daar waar een directe doorwerking niet mogelijk is, bij de Ecologische Hoofdstructuur en bij de Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, is gekozen voor indirecte doorwerking via provinciaal medebewind. Ten aanzien van de begrenzing van de EHS is bepaald dat niet het rijk, maar de provincies die grenzen (nader) bepalen.

Door de nationale belangen vooraf in bestemmingsplannen te borgen, wordt met het Barro bijgedragen aan versnelling van de besluitvorming bij ruimtelijke ontwikkelingen en vermindering van de bestuurlijke drukte.

3.1.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

Op 1 oktober 2012 is het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gewijzigd en is de 'ladder voor duurzame verstedelijking' daaraan toegevoegd. De ladder ondersteunt gemeenten en provincies in vraaggerichte programmering van hun grondgebied, het voorkomen van overprogrammering en de keuzes die daaruit volgen. De ladder voor duurzame verstedelijking is het kader voor alle juridisch verbindende ruimtelijke plannen van de decentrale overheden. Overheden dienen nieuwe stedelijke ontwikkelingen te motiveren met drie opeenvolgende stappen.

Daarbij worden de volgende stappen gevolgd:

- a er wordt beschreven dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte;
- b indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel a, blijkt dat sprake is van een actuele regionale behoefte, wordt beschreven in hoeverre in die behoefte binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan worden voorzien door benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins, en;
- c indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel b, blijkt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan plaatsvinden, wordt beschreven in hoeverre wordt voorzien in die behoefte op locaties die, gebruikmakend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld.

De stappen bewerkstelligen dat de wens om een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk te maken, nadrukkelijk wordt gemotiveerd en afgewogen met oog voor de ruimtevrage, de beschikbare ruimte en de ontwikkeling van de omgeving waarin het gebied ligt.

3.1.1.4 Toetsing rijksbeleid

Het betreffende gebied is onderdeel van het van Rijksweg aangewezen “beschermd stadsgezicht Gorinchem”. Het plan betreft het planologisch onmogelijk maken van het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde in de Woelse Waard. Er worden geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt die planologisch niet al op basis van het vigerende bestemmingsplan mogelijk zijn. Er zijn geen nationale belangen gemoeid met dit bestemmingsplan. In het Barro zijn verder geen regels opgenomen die van belang zijn voor het plangebied. De treden van de Ladder voor duurzame verstedelijking hoeven niet te worden doorlopen. Er is geen sprake van een nieuwe stedelijke ontwikkeling.

3.1.2 **Provinciaal en regionaal beleid**

3.1.2.1 Visie Ruimte en Mobiliteit

In de Visie Ruimte en Mobiliteit, vastgesteld door de provincie Zuid-Holland op 9 juli 2014, geeft de provincie Zuid-Holland in één integraal document haar visie op het ruimtelijk beleid en mobiliteitsbeleid. Dat beide thema's integraal worden behandeld is juist in deze provincie belangrijk aangezien hier de ruimtelijke ontwikkeling en de mobiliteitsontwikkeling sterk met elkaar samenhangen, met haar internationale economische complexen, hoge verstedelijkingsgraad en open landschappen.

Vier rode draden

De Visie Ruimte en Mobiliteit biedt geen vastomlijnd ruimtelijk eindbeeld, maar wel een perspectief voor de gewenste ontwikkeling van Zuid-Holland als geheel. Vier rode draden geven richting aan de gewenste ontwikkeling en het handelen van de provincie:

1. beter benutten en opwaarderen van wat er is,
2. vergroten van de agglomeratiekracht,
3. verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit,
4. bevorderen van de transitie naar een water- en energie-efficiënte samenleving.

Het plangebied ligt binnen een bestaande stedelijke occupatie. Bij ruimtelijke ontwikkelingen binnen bestaande stedelijke occupatie wordt aandacht gevraagd voor het behouden of versterken van de identiteit en gebruikswaarde van stads- en dorpsgebied.

De provincie wil de bebouwde ruimte beter benutten. Onder “bebouwde ruimte” wordt het stelsel verstaan van de stedelijke agglomeratie, het systeem van kernen en linten en het logistiek-industrieel systeem. Tegelijkertijd is er het streven om de leefkwaliteit van die bebouwde ruimte te verbeteren. Beter benutten van de bebouwde ruimte krijgt ruimtelijk invulling door verdichting, herstructurering en binnenstedelijke transformatie.

De provincie wil op verschillende manieren bijdragen aan het beter benutten van bebouwde ruimte. Op grond van het Besluit ruimtelijke ordening hanteren gemeenten de “ladder voor duurzame verstedelijking” om de keuze voor en situering van nieuwe woon- en werklocaties te verantwoorden. De provincie bevordert de consequente toepassing van de ladder door deze op te nemen in de Verordening ruimte en daarbij een aantal begrippen te verhelderen. Een van die begrippen is het “bestaand stads- en dorpsgebied” (bsd). De provincie verstaat daaronder: ‘het bestaand stedenbouwkundig stelsel van bebouwing, met inbegrip van daartoe bouwrijp gemaakte terreinen, ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid (uitgezonderd glastuinbouw), detailhandel of horeca, alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal-culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur’. Volgens de ladder voor duurzame verstedelijking moet nieuwe stedelijke ontwikkeling primair plaatsvinden binnen het bsd. Diverse locaties in en nabij het stedelijk gebied zullen een andere functie krijgen die op die plek passender is, zowel vanuit behoefte als vanuit kwaliteit.

3.1.2.2 Programma Ruimte (2014)

Het Programma Ruimte is parallel aan de Visie Ruimte en Mobiliteit, het Programma Mobiliteit en de Verordening Ruimte opgesteld. De Visie Ruimte en Mobiliteit bevat het strategische beleid. Het ruimtelijk-relevante, operationele beleid is opgenomen in het Programma Ruimte, dat dezelfde vier rode draden hanteert als de Visie Ruimte en Mobiliteit.

Het Programma Ruimte beschrijft de operationele doelen en de realisatiemix om deze doelen te (doen) bereiken. Zo bevat het beleidsdocument bijvoorbeeld een raming van de groei van de woningbehoefte per regio en is beschreven waar ruimte is gereserveerd voor nieuwe infrastructuur. Ook wordt ingegaan op de rolverdeling en afspraken tussen gemeenten, regio's en provincie. De realisatiemix uit het Programma Ruimte bestaat uit juridische, financiële en bestuurlijke instrumenten en nader uit te werken beleid. In de praktijk worden deze vrijwel altijd gecombineerd ingezet.

3.1.2.3 Provinciale Verordening Ruimte (2014)

De Verordening Ruimte Zuid-Holland is vastgesteld in samenhang met de Visie Ruimte en Mobiliteit en het Programma Ruimte. De visie bevat de hoofdzaken van het ruimtelijk beleid en het mobiliteitsbeleid van de provincie Zuid-Holland. Het ruimtelijk beleid is uitgewerkt in het programma. De verordening is vastgesteld met het oogmerk van juridische doorwerking van een deel van het ruimtelijk beleid en bevat daarom regels voor bestemmingsplannen en daarmee gelijkgestelde ruimtelijke plannen.

De Ladder voor duurzame verstedelijking ligt mede ten grondslag aan de regeling. Uitgangspunt van de strategie voor de bebouwde ruimte is betere benutting van het bestaand stads- en dorpsgebied (bsd). Stedelijke ontwikkeling vindt daarom primair plaats binnen bsd. Alleen als binnen bsd geen ruimte is voor een specifieke stedelijke ontwikkeling kan een nieuw uitleglocatie buiten bsd in gebruik worden genomen. Om deze reden heeft de provincie bestaand stads- en dorpsgebied aangewezen.

Onder bestaand stads- en dorpsgebied als bedoeld in het eerste lid, onder b, wordt verstaan: bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing, met inbegrip van daartoe bouwrijp gemaakte terreinen, ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid (uitgezonderd glastuinbouw), detailhandel of horeca, alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur.

Als toevoeging aan de regels over de Ladder voor duurzame verstedelijking uit de Bro (zie paragraaf 3.1.2), stelt de Verordening Ruimte de toetsing aan een door de provincie goedgekeurde regionale woonvisie verplicht bij de vaststelling of nieuwe mogelijkheden tot woningbouw in bestemmingsplannen passen binnen een aantoonbare, regionale behoefte aan woningen. De gemeente Rotterdam beschikt over een regionaal afgestemde woonvisie, getiteld Woonvisie 2030 en nader toegelicht in paragraaf 3.3.2.

Bij het bepalen van de regionale behoefte voor wonen gelden de kwantitatieve en kwalitatieve gegevens van de actuele behoefteramingtotalen per gebied die worden beschreven in paragraaf 2.2.3 van het Programma ruimte, alsmede eventuele afspraken over het accommoderen van een bovenregionale behoefte. De behoefteramingen geven een bandbreedte aan. Regio's geven hieraan invulling via regionale woonvisies. De cijfers van WBR en BP worden driejaarlijks geactualiseerd.

Als de regionale visies voor wonen voldoen aan de behoefteramingen, de locatiekeuzes en kwalitatieve uitgangspunten, zullen GS de visies formeel aanvaarden en beoordeelt de provincie niet langer individuele bestemmingsplannen die overeenkomen met deze regionale visies. Als het plan qua regionale behoefteraming past in een actuele regionale visie die de instemming heeft van GS, is daarmee voldaan aan de eerste trede van de ladder. GS kunnen bij de aanvaarding van een regionale visie aangeven in hoeverre de Ladder op regionaal niveau geheel of gedeeltelijk is doorlopen.

3.1.2.4 Visie 2030 Regio Alblasserwaard-Vijfheerenlanden

Medio 2012 hebben alle acht gemeenteraden van deze regio de hoofdlijnen van de Visie 2030 vastgesteld. De regio kiest voor een toekomst waarin de kracht van het eigen karakter wordt benut en waarin ruimte wordt gegeven aan een nieuwe dynamiek. Ruimte voor werken en wonen, maar met respect voor het eigen karakter van de regio. Een regio waar een balans is gevonden tussen nieuwe dynamiek en de kwaliteit van de samenleving; een duurzame regio.

In 2030 vormt de Alblasserwaard-Vijfheerenlanden een sterke regio, in zichzelf en in relatie met haar omgeving. Uitgangspunt is de leefbaarheid in de vele van elkaar verschillende kernen, klein en groot. De lokale gemeenschap wordt in staat gesteld zelf inhoud te geven aan die leefbaarheid; de overheid is faciliterend, benut de kracht van mens en landschap en geeft ruimte aan initiatieven. De overheid is zo georganiseerd dat beleidsmatig gesproken kan worden van één Alblasserwaard-Vijfheerenlanden terwijl de uitvoering "kernachtig" is. Dienstverlening is regionaal georganiseerd en wordt kleinschalig aangeboden.

De regio neemt deel aan, en speelt in op, de economische ontwikkelingen: mondiaal, nationaal en meer specifiek in de Zuidvleugel. In 2030 is de regio een kenniscentrum van duurzaamheid en innovatie op terrein van met name de agrarische, toeristische en maritieme sector. De regio geeft hiermee een antwoord op trends in de samenleving, waaronder de wijzigingen in de bevolkingssamenstelling (o.a. ontgroening en vergrijzing) en de veranderingen in de arbeidsmarkt.

Sociaal-culturele voorzieningen en sportvoorzieningen worden ingezet en gefaciliteerd als bindmiddel in de samenleving waardoor de sociale cohesie wordt versterkt. Dit zal steeds minder in georganiseerd verband zijn en meer losse en nieuwe vormen gaan kennen.

3.1.2.5 Waterschap Rivierenland

Het beleid van het waterschap Rivierenland is erop gericht schoon hemelwater niet af te voeren naar de riolering. In het kader van duurzaam waterbeheer is het gewenst om bij alle nieuwbouw maximale afkoppeling van het hemelwater toe te passen. Hierbij hanteert het waterschap de drietrapsstrategie 'vasthouden, bergen en afvoeren'. Het schone hemelwater dient geïnfiltreerd te worden in de bodem of anders via een bodempassage afgevoerd te worden naar het oppervlaktewater. Tevens dient bij een toename aan verhard oppervlak compenserend open water te worden gerealiseerd.

Op 27 november 2015 heeft het bestuur van Waterschap Rivierenland het Waterbeheerprogramma 2016-2021 vastgesteld, met als titel Koers houden, kansen benutten. Met dit programma blijft het waterschap op koers om het Rivierengebied veilig te houden tegen overstromingen, om voldoende en schoon water te hebben en om het afvalwater effectief te zuiveren. Bij de uitvoering van het programma bewegen ze mee met veranderingen om hen heen en benutten ze kansen die zich voordoen in de regio.

Het waterbeheerprogramma beschrijft wat het Waterschap in de planperiode (2016-2021) wil bereiken en hoe ze dat wil doen. Het plan is ingegaan op 22 december 2015 en heeft een looptijd van zes jaar.

Daarnaast beschikt het Waterschap Rivierenland over een verordening: de Keur voor waterkeringen en wateren. Hierin staan de geboden en verboden die betrekking hebben op watergangen en waterkeringen. De geboden geven de verplichtingen aan om deze waterstaatswerken in stand te houden. De verboden betreffende die handelingen en gedragingen die in principe onwenselijk zijn voor de constructie of de functie van watergangen en waterkeringen. Van alle verboden werken en/of werkzaamheden die niet voldoen aan de criteria van de algemene regels, kan ontheffing worden aangevraagd. Duidelijke en vastgestelde uitgangspunten hierbij zijn geformuleerd en vastgelegd in beleidsregels. Initiatieven voor (bouw)werkzaamheden in of nabij de watergangen en waterkeringen worden hieraan getoetst.

3.1.2.6 Toetsing provinciaal en regionaal beleid

Het plangebied ligt binnen het bestaand stads- en dorpsgebied. Onderhavig bestemmingsplan heeft een consoliderend karakter met als planologisch doel het onmogelijk maken van het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde in de Woelse Waard. Het provinciaal en regionaal beleid biedt, gezien de aard van het bestemmingsplan, verder geen relevante voorwaarden. Voor de toetsing van het waterschapsbeleid wordt verwezen naar paragraaf 3.3.

3.1.3 Gemeentelijk beleid

3.1.3.1 Structuurvisie 2015 Gemeente Gorinchem

Gorinchem is een oude vestingstad van beperkte omvang en wil dat graag blijven. Grootschalige groei in inwonertal zoals in de voorgaande decennia wordt niet meer gewenst. De aandacht in de periode tot 2015 zal uitgaan naar het verbeteren van de woon- en leefkwaliteit in de huidige wijken en voor de huidige inwoners. Daarbij wordt ingespeeld op de demografische ontwikkeling van de huidige bevolking. Tegelijk wil Gorinchem haar identiteit als vestingstad versterken en de ligging in een cultuurhistorisch en landschappelijk uniek gebied waarborgen en beter benutten. De grootste knelpunten waarmee de stad daarin wordt geconfronteerd zijn de voor een groot deel verouderde en onaantrekkelijke woningvoorraad in de westelijke stadsdelen en de toenemende verkeersopstopping, zowel binnen als buiten de stad. In de structuurvisie wordt geschetst hoe de gemeente de ontwikkeling van de stad in de periode tot 2015 voor zich ziet en de knelpunten denkt op te lossen.

3.1.3.2 Toetsing gemeentelijk beleid

Onderhavig bestemmingsplan heeft een consoliderend karakter met als planologisch doel het onmogelijk maken van het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde in de Woelse Waard. Het gemeentelijk beleid biedt, gezien de aard van het bestemmingsplan, verder geen relevante voorwaarden.

3.1.4 Conclusie

Het bestemmingsplan is in overeenstemming met het rijks-, provinciaal, regionaal en gemeentelijk beleid.

3.2 Milieu

3.2.1 Inleiding

Op grond van de Wet ruimtelijke ordening en op basis van jurisprudentie dient de uitvoerbaarheid van een bestemmingsplan te worden aangetoond en moet worden onderbouwd dat sprake is van een goede ruimtelijke ordening. In dit hoofdstuk zijn de milieuaspecten beschreven die voor dit bestemmingsplan relevant zijn.

3.2.2 Bodem

Algemeen

In ruimtelijke plannen moet aangetoond worden dat de bodem- en grondwaterkwaliteit ter plaatse van het plangebied geschikt zijn voor het beoogde gebruik.

Toetsing

Dit bestemmingsplan voorziet in het planologisch onmogelijk maken van het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde in de Woelse Waard. Hierbij zijn geen ontwikkelingen voorzien. Een bodemonderzoek kan daarom achterwege blijven.

Conclusie

Het aspect bodem vormt geen belemmering voor de uitvoering van dit bestemmingsplan.

3.2.3 Geluid

Algemeen

De mate waarin het geluid, veroorzaakt door het wegverkeer onder andere het woonmilieu mag belasten, is geregeld in de Wet geluidhinder (Wgh). In het bestemmingsplan moet volgens de Wgh worden aangetoond dat gevoelige functies, zoals een woning, een aanvaardbare geluidsbelasting. Indien nieuwe geluidsgevoelige functies worden toegestaan, stelt de Wgh de verplichting akoestisch onderzoek te verrichten naar de geluidsbelasting ten gevolge van omliggende (spoor)wegen.

Onderzoek

Het bestemmingsplan voorziet niet in de realisatie van nieuwe geluidgevoelige objecten. Er is daarom geen akoestisch onderzoek uitgevoerd naar verkeerslawaaï.

Conclusie

Het aspect geluid vormt geen belemmering voor de uitvoering van dit bestemmingsplan.

3.2.4 Bedrijven en milieuzonering

Algemeen

Indien door middel van een plan nieuwe, milieuhindergevoelige functies mogelijk worden gemaakt, dient te worden aangetoond dat deze niet worden gerealiseerd binnen de hinderzone van omliggende bedrijven. Anderzijds mogen milieuhindergevoelige functies in de directe omgeving van het plangebied niet negatief worden beïnvloed door de hindergevendende ontwikkelingen die met een plan mogelijk worden gemaakt.

Toetsing

Dit bestemmingsplan legt de bestaande situatie vast en maakt geen ontwikkelingen mogelijk. Binnen het plangebied worden geen nieuwe milieuhindergevoelige functies of milieuhinderveroorzakende functies mogelijk gemaakt.

Conclusie

Het aspect bedrijven en milieuzonering vormt geen belemmering voor de uitvoering van dit bestemmingsplan.

3.2.5 Externe veiligheid

Algemeen

Het aspect externe veiligheid betreft het risico op een ongeval waarbij een gevaarlijke stof aanwezig is. Deze gevaarlijke stoffen kennen twee verschillende bronnen. Dit zijn de stationaire bronnen (chemische fabriek, lpg-vulpunt) en de mobiele bronnen (route gevaarlijke stoffen). Er wordt onderscheid gemaakt tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijk slachtoffers. Er wordt bij externe veiligheid onderscheid gemaakt in plaatsgebonden risico en groepsrisico. Het plaatsgebonden risico biedt burgers in hun woonomgeving een minimum beschermingsniveau tegen gevaarlijke stoffen. Het

groepsrisico heeft een oriënterende waarde en voor het plaatsgebonden risico geldt een grenswaarde voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico mag in principe nergens groter zijn dan 1 op 1 miljoen (ofwel 10^{-6}). Dit is de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een ongeval. Deze kans mag niet groter zijn dan eens in de miljoen jaar. Elke ruimtelijke ontwikkeling wordt getoetst aan het plaatsgebonden risico van 10^{-6} als grenswaarde.

Groepsrisico

Het groepsrisico geeft de kans aan dat in één keer een groep mensen die zich in de omgeving van een risicosituatie bevindt, dodelijk door een ongeval wordt getroffen. Groepsrisico legt een relatie tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijke slachtoffers. Bij groepsrisico is het dan ook niet een contour die bepalend is, maar het aantal mensen dat zich gedurende een bepaalde periode binnen de effectafstand van een risicovolle activiteit ophoudt. Welke kans nog acceptabel geacht wordt, is afhankelijk van de omvang van de ramp. Een ongeval met 100 doden leidt tot meer ontwrichting, leed en emoties, dan een ongeval met 10 dodelijke slachtoffers. Aan de kans op een ramp met 100 doden wordt dan ook een grens gesteld, die een factor honderd lager ligt dan voor een ramp met 10 doden. In het Bevi, Bevb en Bevt wordt verder een verantwoordingsplicht (door de overheid) voor het groepsrisico wettelijk geregeld. De verantwoording houdt in dat wordt aangegeven of risico's acceptabel zijn en welke maatregelen worden genomen om de risico's te verkleinen.

Toetsing

In de omgeving van het plangebied liggen volgens de nationale risicokaart geen stationaire en mobiele bronnen, waarmee in dit bestemmingsplan rekening moet worden gehouden.

Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

3.2.6 Luchtkwaliteit

Algemeen

De Wet luchtkwaliteit (verankerd in de Wet milieubeheer, hoofdstuk 5, titel 5.2) is een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit waarin onder andere grenswaarden voor vervuilende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In Nederland zijn stikstofdioxide (NO_2) en zwevende deeltjes als PM_{10} (fijn stof) de maatgevende stoffen waar de concentratieniveaus het dichtst bij de grenswaarden liggen. Overschrijdingen van de grenswaarden komen, uitzonderlijke situaties daargelaten, bij andere stoffen niet voor. Vanaf 1 januari 2015 dient het bevoegd gezag de luchtkwaliteit ook te toetsen aan de grenswaarde voor $\text{PM}_{2,5}$. Op basis van onderzoek door het Planbureau voor de Leefomgeving kan worden gesteld dat als aan de grenswaarden voor PM_{10} wordt voldaan, ook aan de grenswaarde voor $\text{PM}_{2,5}$ wordt voldaan.

Hoewel de luchtkwaliteit de afgelopen jaren flink is verbeterd kan Nederland niet voldoen aan de luchtkwaliteitseisen die in 2010 van kracht zijn geworden. De EU heeft Nederland derogatie (uitstel) verleend op grond van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit betreft een gemeenschappelijke aanpak van het Rijk en diverse regio's om samen te werken aan een schonere lucht waarbij ruimte wordt geboden aan noodzakelijke ruimtelijke ontwikkelingen. Plannen die in betekende mate bijdragen aan luchtverontreiniging worden opgenomen in een gebiedsgericht programma van het NSL. Het maatregelenpakket in het NSL is hiermee in evenwicht en zodanig dat op termijn de luchtkwaliteit in heel Nederland onder de grenswaarden ligt. Plannen die 'niet in betekende mate' (NIBM) bijdragen aan luchtverontreiniging hoeven niet langer individueel getoetst te worden aan de Europese grenswaarden aangezien deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. Deze grens is in de AMvB NIBM gelegd bij 3% van de grenswaarde van een stof: Voor NO₂ en PM₁₀ betekent dit dat aannemelijk moeten worden gemaakt dat het project tot maximaal 1,2 µg/m³ verslechtering leidt. Voor een aantal functies (o.a. woningen, kantoren, tuin- en akkerbouw) is dit gekwantificeerd in de ministeriële regeling NIBM.

Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wordt afgewogen of het aanvaardbaar is het project op deze plaats te realiseren. Hierbij kan de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol spelen, ook als het project 'niet in betekende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Er is sprake van een significante blootstellingsduur als de verblijfsduur die gemiddeld bij de functie te verwachten is een aanzienlijk deel van de dag betreft. Volgens de toelichting op de Regeling Beoordeling luchtkwaliteit is dit onder andere het geval bij een woning, school of sportterrein.

Toetsing

Met dit bestemmingsplan worden geen nieuwe ontwikkelingen of uitbreidingen mogelijk gemaakt, die leiden tot een verbetering of verslechtering van de luchtkwaliteit. Het bestemmingsplan is beheersgericht en leidt hierdoor niet tot een wijziging in de verkeersaantrekkende werking.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening is inzichtelijk gemaakt of sprake is van een dreigende grenswaarde-overschrijding. Voor deze toets is de monitoring-stool uit het NSL geraadpleegd. Uit de monitoringstool blijkt dat in het plangebied nu en in de toekomst wordt voldaan aan de grenswaarden.

Conclusie

Op basis van het voorgaande wordt geconcludeerd dat zowel vanuit de Wet milieubeheer als vanuit een goede ruimtelijke ordening de luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor de uitvoering van het bestemmingsplan.

3.3 Water

Algemeen

Het waterbeleid op nationaal, provinciaal, regionaal en gemeentelijk niveau schrijft voor dat bij nieuwe ontwikkelingen onderzoek moet worden gedaan naar de gevolgen voor de waterhuishoudkundige bij een planontwikkeling.

Waterschap Rivierenland

Het beleid van het waterschap Rivierenland is erop gericht schoon hemelwater niet af te voeren naar de riolering. In het kader van duurzaam waterbeheer is het gewenst om bij alle nieuwbouw maximale afkoppeling van het hemelwater toe te passen. Hierbij hanteert het waterschap de drietrapsstrategie 'vasthouden, bergen en afvoeren'. Het schone hemelwater dient geïnfiltreerd te worden in de bodem of anders via een bodempassage afgevoerd te worden naar het oppervlaktewater. Tevens dient bij een toename aan verhard oppervlak compenserend open water te worden gerealiseerd.

Op 27 november 2015 heeft het bestuur van Waterschap Rivierenland het Waterbeheerprogramma 2016-2021 vastgesteld, met als titel Koers houden, kansen benutten. Met dit programma blijft het waterschap op koers om het rivierengebied veilig te houden tegen overstromingen, om voldoende en schoon water te hebben en om het afvalwater effectief te zuiveren. Bij de uitvoering van het programma bewegen ze mee met veranderingen om hen heen en benutten ze kansen die zich voordoen in de regio.

Het waterbeheerprogramma beschrijft wat het Waterschap in de planperiode (2016-2021) wil bereiken en hoe ze dat wil doen. Het plan is ingegaan op 22 december 2015 en heeft een looptijd van zes jaar.

Daarnaast beschikt het Waterschap Rivierenland over een verordening: de Keur voor waterkeringen en wateren. Hierin staan de geboden en verboden die betrekking hebben op watergangen en waterkeringen. De geboden geven de verplichtingen aan om deze waterstaatswerken in stand te houden. De verboden betreffende die handelingen en gedragingen die in principe onwenselijk zijn voor de constructie of de functie van watergangen en waterkeringen. Van alle verboden werken en/of werkzaamheden die niet voldoen aan de criteria van de algemene regels, kan ontheffing worden aangevraagd. Duidelijke en vastgestelde uitgangspunten hierbij zijn geformuleerd en vastgelegd in beleidsregels. Initiatieven voor (bouw)werkzaamheden in of nabij de watergangen en waterkeringen worden hieraan getoetst.

Toetsing

In voorliggend bestemmingsplan zijn de waterkeringen bestemd als 'Waterstaat - Waterkering' en de beschermingszone van de dijk als 'vrijwaringszone - dijk 1'. Dit bestemmingsplan voorziet niet in een aanpassing van de fysieke ruimte of een uitbreidingsmogelijkheid van bestaande bebouwing. Bebouwing wordt juist planologisch onmogelijk gemaakt. Uitvoering van het bestemmingsplan heeft daarom geen invloed op de waterhuishoudkundige situatie ter plaatse.

Conclusie

Het aspect water vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

3.4 Flora en fauna

Algemeen

Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet rekening gehouden worden met de aanwezige natuurwaarden in en om het plangebied. Voordat ontwikkelingen mogen plaatsvinden, dient eerst een onderzoek uitgevoerd te worden in het kader van de Natuurbeschermingswet (gebiedsbescherming), de Flora- en faunawet (soortenbescherming) en eventuele andere betrokken natuurregeling.

Toetsing

Onderhavig bestemmingsplan voorziet niet in de realisatie van nieuwe ontwikkelingen. Hierdoor wordt het bestaande groen niet aangetast en is er dus geen sprake van negatieve effecten op eventueel voorkomende soorten. Noodzaak tot een nader ecologisch onderzoek is hier dan ook niet aan de orde.

Het plangebied maakt voorts geen deel uit van een Natura 2000-gebied. Rondom het plangebied bevinden zich wel Natura 2000-gebieden. Gezien het consoliderende karakter van voorliggend bestemmingsplan spelen deze beschermde gebieden in het kader van voorliggend plan geen rol.

Conclusie

Het aspect flora en fauna vormt geen belemmering voor de uitvoering van het bestemmingsplan.

3.5 Archeologie en cultuurhistorie

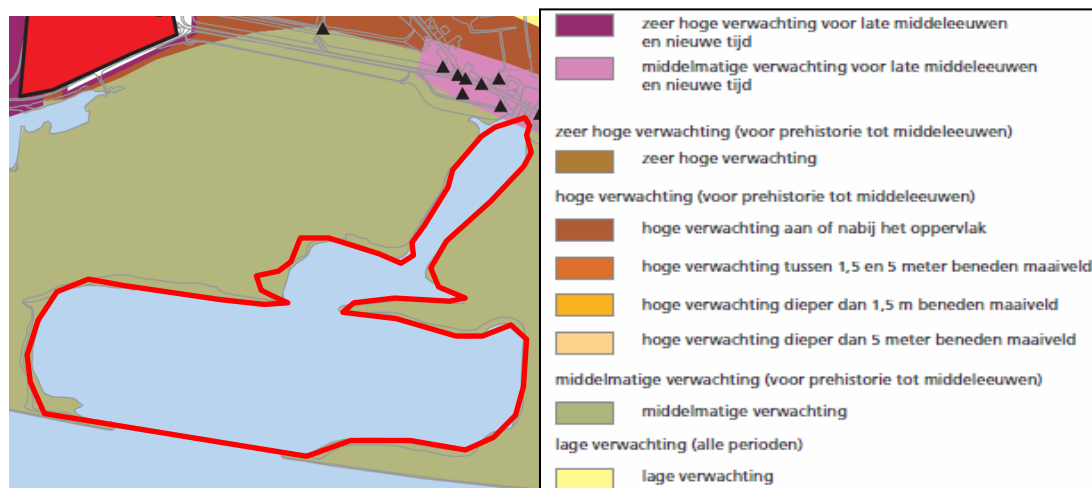
3.5.1 Archeologie

Algemeen

Door ondertekening van het verdrag van Malta (1992) heeft Nederland zich verplicht om bij ruimtelijke planvorming nadrukkelijk rekening te houden met het niet-zichtbare deel van het cultuurhistorisch erfgoed, te weten de archeologische waarden. In de Monumentenwet 1988 is geregeld hoe met in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische waarden moet worden omgegaan. Het streven is om deze belangen tijdig bij het plan te betrekken.

Toetsing

Op basis van de archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart van de gemeente Gorinchem heeft het plangebied geen verwachtingswaarde. Een uitsnede van de kaart is hieronder opgenomen.

Fragment archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart van de gemeente Gorinchem (plangebied is rood omcirkeld).

Zoals uit bovenstaande uitsnede blijkt, heeft het plangebied deels een middelmatische verwachting voor late middeleeuwen en nieuwe tijd en deels een middelmatische verwachting voor prehistorie tot middeleeuwen. Deze verwachtingen komen terug op de verbeelding als beschermingszones in de vorm van dubbelbestemmingen, respectievelijk Waarde - Archeologische verwachting middelmatisch LMNT (artikel 4) en Waarde - Archeologische verwachting middelmatisch PM (artikel 5).

Voor bovengenoemde dubbelbestemmingen geldt het volgende onderzoeksregime:

- Waarde - Archeologische verwachting middelmatisch LMNT: onderzoek groter of gelijk aan 100 m² bodemverstoring en > dan 30 cm beneden maaiveld.
- Waarde - Archeologische verwachting middelmatisch PM: onderzoek groter of gelijk aan 500 m² bodemverstoring en > dan 30 cm beneden maaiveld.

Conclusie

Het aspect archeologie vormt geen belemmering voor de uitvoering van het bestemmingsplan.

3.5.2 Cultuurhistorie

Algemeen

Door de wijziging van artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) moeten naast de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten, ook cultuurhistorische waarden te worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen.

Toetsing

Dit bestemmingsplan voorziet in een actuele bestemming voor reeds bestaande en vergunde bebouwing, zonder aantasting van cultuurhistorische waarden.

Molen De Hoop

Ten noordwesten van het plangebied is de molen De Hoop gelegen. Om de windvang van deze molen ook in de toekomst te kunnen waarborgen dient in dit bestemmingsplan een molenbiotoop opgenomen te worden. De molenbiotoop is op de verbeelding opgenomen als gebiedsaanduiding.

Beschermd stadsgezicht

Het plangebied is volledig aangewezen als beschermd stadsgezicht. Gelet op artikel 36 van de Monumentenwet 1988 is de gemeente verplicht voor het aangewezen gebied een beschermend bestemmingsplan op te stellen. Voorliggend bestemmingsplan voorziet hier in doordat ter plaatse van het plangebied de dubbelbestemming "Waarde - Beschermd stads- en dorpsgezicht" is opgenomen. Binnen het plangebied geldt een vergunningstelsel voor het geheel of gedeeltelijk slopen van bouwwerken. In de regels van dit bestemmingsplan is een regeling opgenomen voor het beschermd stadsgezicht. Hiermee is het behoud en de bescherming van de cultuurhistorische waarden van de Vesting Gorinchem planologisch gewaarborgd.

Nieuwe Hollandse Waterlinie

Vanaf de jaren negentig wordt in de Nederlandse samenleving het belang van de Nieuwe Hollandse Waterlinie als uniek Nederlands erfgoed steeds meer onderkend. Sindsdien zijn concrete programma's opgezet en uitgevoerd voor behoud, herstel en ontwikkeling van het Nationaal Landschap 'Nieuwe Hollandse Waterlinie' (verder NHW). De NHW doorkruist de provincies Noord-Holland, Zuid-Holland, Utrecht, Gelderland en Noord-Brabant.

In 2003 is voor het NHW ten zuiden van de Lek, het bestuurlijk platform 'Pact van Loevestein' opgericht. In de intentieverklaring van het Pact spreken de samenwerkende partijen af om dit unieke erfgoed nadrukkelijk te betrekken bij ruimtelijke ontwikkelingen en aantasting tegen te gaan.

Het Pact van Loevestein heeft op 12 mei 2011 de ambitie uitgesproken de NHW in 2018 Unesco-proof te willen hebben. Passend bij de strategie van het Pact en het Nationaal project NHW, verwacht de Unesco naast herstel en instandhouding een goede planologische bescherming van de kernkwaliteiten. De bescherming dient voor Unesco gericht te zijn op samenhang en authenticiteit (ook wel identiteit/herkenbaarheid van het militaire verleden).

De rijksoverheid heeft de NHW aangewezen als erfgoed van uitzonderlijke universele waarde. Daaraan gekoppeld is een verplichting voor de provincies om de bescherming van de NHW vast te leggen in hun ruimtelijke verordeningen.

Op basis van bovenstaande ambitie en de provinciale verplichting is in september 2012 in opdracht van het Pact van Loevestein gestart met het project 'planologische verankering van de NHW', met als doel een eenduidige en meer genuanceerde bescherming voor het totale plangebied te bewerkstelligen. Uit een analyse van de vigerende bestemmingsplannen is namelijk gebleken dat de NHW in de betrokken gemeenten verschillend wordt beschermd en dat het totale gebied in de provinciale verordeningen vrij rigide wordt benaderd, terwijl de verschillende zones (accessen, kernzone, verdichtingsvelden en inundatiekommen) in de NHW een meer genuanceerde benadering vragen.

Op 13 februari 2014 hebben de gemeenten en de provincie Gelderland in het 'Pact van Loevestein', de bestuursovereenkomst 'Nieuwe Hollandse Waterlinie' ondertekend. Het doel van deze bestuursovereenkomst is te komen tot vaststelling van uniforme bestemmingsplanregels die het behoud en de ontwikkeling van de kernkwaliteiten van de NHW waarborgen.

Om het gedachtengoed van de Nieuwe Hollandse Waterlinie ook juridisch te borgen, is het paraplubestemmingsplan Nieuwe Hollandse Waterlinie opgesteld, welke is gelegen binnen een 11-tal gemeenten, waaronder de gemeente Gorinchem. Ter plaatse van het plangebied vigeert dit bestemmingsplan momenteel. Hoewel voorliggend bestemmingsplan uitsluitend voorziet in het reguleren (verminderen) van de bouw mogelijkheden, is de betreffende regeling uit het parapluplan integraal overgenomen in dit bestemmingsplan.

Conclusie

Het aspect cultuurhistorie vormt geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

3.6 Verkeer en parkeren

Bij het realiseren van een nieuwe functie dient gekeken te worden naar verkeersaspecten als ontsluiting en bereikbaarheid, parkeren en verkeersveiligheid. Omdat onderhavig bestemmingsplan een conserverend karakter heeft, doen zich geen problemen voor die voorliggend plan onuitvoerbaar maken.

3.7 Economische uitvoerbaarheid

Met voorliggend bestemmingsplan wordt de bestaande situatie vastgelegd en het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde in de Woelse Waard onmogelijk gemaakt. Daarom brengt het opstellen van dit bestemmingsplan voor de gemeente alleen plankosten met zich mee. Hiervoor staan fondsen uit de algemene middelen ter beschikking. De economische uitvoerbaarheid wordt hiermee geacht voldoende te zijn aangetoond.

4 Wijze van bestemmen

4.1 Algemeen

Dit bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding, regels en een toelichting. De verbeelding en de regels vormen tezamen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. Beide planonderdelen dienen in onderlinge samenhang te worden gezien en toegepast. Op de verbeelding zijn de bestemmingen aangewezen. Aan deze bestemmingen zijn bouwregels en regels betreffende het gebruik gekoppeld.

De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt niettemin een belangrijk onderdeel van het plan. De toelichting van dit bestemmingsplan geeft een weergave van de beweegredenen, de onderzoeksresultaten en de beleidsuitgangspunten die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Tot slot is de toelichting van wezenlijk belang voor een juiste interpretatie en toepassing van het bestemmingsplan.

De wijze van bestemmen is gebaseerd op de VROM-uitgave “Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2012”. De verbeelding is IMRO-gecodeerd volgens IMRO2102.

4.2 Methodiek

4.2.1 Verbeelding

Op de verbeelding hebben alle gronden binnen het plangebied een bestemming gekregen. Binnen een bestemming kunnen nadere aanduidingen zijn opgenomen. Deze aanduidingen hebben alleen een juridische betekenis als in de regels aan de betreffende aanduiding een gevolg wordt verbonden. Een aantal aanduidingen heeft juridisch gezien geen betekenis en is uitsluitend opgenomen ten behoeve van de leesbaarheid van de verbeelding (bijvoorbeeld topografische gegevens). Deze zijn daarom opgenomen bij de ‘verklaringen’.

4.2.2 Regels

De regels van het bestemmingsplan zijn ondergebracht in vier hoofdstukken:

- Hoofdstuk 1 (artikelen 1 en 2) bevat de inleidende regels. Deze regels beogen een eenduidige interpretatie en toepassing van de overige, meer inhoudelijke regels en van de verbeelding te waarborgen.
- Hoofdstuk 2 (artikel 3 tot en met 8) bevat de bestemmingsregels. Per op de verbeelding aangegeven bestemming bevat dit hoofdstuk regels die specifiek voor die bestemming gelden.
- Hoofdstuk 3 (artikelen 9 tot en met 14) bevat de algemene regels, waaronder een anti-dubbeltelregel en de algemene afwijkingsregels.
- Hoofdstuk 4 (artikelen 15 tot en met 16) bevat het overgangsrecht en de slotregel.

regels in verband met de bestemmingen

De bestemmingsregels kennen alle een zelfde opbouw met de volgende leden:

- lid 1 bestemmingsomschrijving
- lid 2 bouwregels
- lid 3 nadere eisen (*indien aanwezig*)
- lid 4 afwijken van de bouwregels (*indien aanwezig*)
- lid 5 specifieke gebruiksregels (*indien aanwezig*)
- lid 6 afwijken van de gebruiksregels (*indien aanwezig*)
- lid 7 omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden (*indien aanwezig*)
- lid 8 omgevingsvergunning voor het slopen van een bouwwerk (*indien aanwezig*)

De bestemmingsomschrijving is de centrale bepaling van elke bestemming. In de bestemmingsomschrijving worden de binnen een bestemming toegestane functies genoemd. De bouwregels zijn gerelateerd aan deze omschrijving. Ook het gebruik van grond en bebouwing is gekoppeld aan de bestemmingsomschrijving.

inleidende, algemene en overgangs- en slotregels

De inleidende (hoofdstuk 1), algemene (hoofdstuk 3) en overgangs- en slotregels (hoofdstuk 4) zijn de gebruikelijke bestemmingsregels en worden hier verder niet toegelicht.

4.3 Dit bestemmingsplan

Dit bestemmingsplan kent de bestemming 'Water'. Evenals het geldende bestemmingsplan 'Binnenstad e.o.', kent dit bestemmingsplan de dubbelbestemmingen 'Waarde - Archeologische verwachting middelmatig LMNT', 'Waarde - Archeologische verwachting middelmatig PM', 'Waarde - Beschermd stadsgezicht' en 'Waterstaat - Waterkering'. Daarnaast is uit het geldende parapluplan 'Nieuwe Hollandse Waterlinie' de dubbelbestemming 'Waarde - Nieuwe Hollandse Waterlinie' overgenomen. Tot slot zijn in het plan de gebiedsaanduidingen 'overige zone - kernzone', 'vrijwaringszone - dijk - 1' en 'vrijwaringszone - molenbiotoop 400m' opgenomen.

Bestemming 'Water'

Het gehele plangebied heeft de bestemming 'Water' gekregen. Deze gronden zijn bestemd voor waterhuishoudkundige doeleinden, waterberging en waterlopen, paden en wegen en parkeervoorzieningen. Daarnaast is recreatieve vaart en (bedrijfs)verkeer te water toegestaan. Binnen deze bestemming mogen, in tegenstelling tot het geldende bestemmingsplan 'Binnenstad e.o.' geen gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden gebouwd.

Dubbelbestemmingen 'Waarde - Archeologische verwachting middelmatig LMNT' en 'Waarde - Archeologische verwachting middelmatig PM'

De binnen het plangebied voorkomende waardevolle archeologische gebieden worden beschermd met deze dubbelbestemmingen. In elke dubbelbestemming is aangegeven bij welke omvang en diepte van een ingreep bij een omgevingsvergunningaanvraag een archeologisch rapport moet worden overgelegd, waaruit blijkt dat archeologische resten niet worden geschaad. In paragraaf 3.5.1 is aangegeven hoe deze bescherming per gebied is vormgegeven.

Dubbelbestemming 'Waarde - Beschermd stadsgezicht'

Het behoud en de bescherming van de cultuurhistorische waarden van de Vesting Gorinchem, aangewezen tot Beschermd Stadsgezicht', is geregeld middels de dubbelbestemming Waarde - Beschermd stadsgezicht. De bestemmingsregeling geldt als aanvulling op de onderliggende (enkel)bestemmingen.

In de bouwregels zijn de volgende zaken geregeld:

- Voor de kapvorm van hoofdgebouwen en garages geldt dat uitsluitend de bestaande kapvorm is toegestaan. De kapvorm mag dus niet worden gewijzigd.
- Voor het bouwen van gebouwen gelden de volgende bepalingen:
 - 1 de dakhelling mag niet minder dan 30 en niet meer dan 60 graden bedragen;
 - 2 de dakbedekking van de gebouwen mag uitsluitend bestaan uit gebakken pannen of gehakte leisteen;
 - 3 de gevels van de gebouwen mogen zowel baksteen als in pleisterwerk worden uitgevoerd.

Daarnaast is in de regels de mogelijkheid opgenomen om nadere eisen te stellen aan gebouwen en ongebouwde voorzieningen, teneinde het (cultuur)historische karakter van de Vesting Gorinchem, welk karakter is omschreven in deze plantoelichting, te kunnen beschermen:

- de situering van parkeer- en verkeersvoorzieningen alsmede de aantallen parkeervoorzieningen;
- de situering van groenvoorzieningen;
- de verhouding tussen pandbreedte en pandhoogte;
- de detaillering van voorgevels;
- de hoogte van de beganegrondvloer van gebouwen aan stadspaleinen en hoofdstraten van de stadskern, waarbij een hoogte van ten minste 3.20 m kan worden geëist.

Voorts geldt een omgevingsvergunningstelsel, waarbij bij bepaalde ingrepen in de binnenstad, eerst omgevingsvergunning moet worden aangevraagd bij het college van burgemeester en wethouders.

Dubbelbestemming 'Waarde - Nieuwe Hollandse Waterlinie'

Op de verbeelding is het gehele plangebied bestemd als 'Waarde - Nieuwe Hollandse Waterlinie'. De juridische regeling is onverkort overgenomen uit het geldende parapluplan 'Nieuwe Hollandse Waterlinie'.

Voor de totale NHW worden de volgende vier zoneringen gehanteerd:

- de verdichtingsvelden: deze zone ligt aan de 'veilige zijde' van de linie. Het betreft de gebieden achter de hoofdverdedigingslijn. Deze gebieden zijn in het algemeen meer besloten van karakter en kennen meer beplanting en bebouwing dan de gebieden aan de andere zijde van de hoofdverdedigingslijn;
- de kernzone: deze zone bestaat uit de hoofdverdedigingslijn en de daarin gelegen forten, batterijen en andere objecten. In deze zone liggen de meeste en meest zichtbare werken met als oorspronkelijk doel de vijand te beschieten. Voor dit doel horen ook de schootsvelden rondom de forten en batterijen tot deze zone. Deze schootsvelden konden van bebouwing en beplanting zijn voorzien, maar er golden wel specifieke regels om de openheid van deze zone te waarborgen. De forten nemen een aparte positie in binnen de kernzone. Deze objecten en hun samenhangende terrein zijn grotendeels bebouwd en kennen al dan niet een samenhangende beplanting. Het zijn de enige grotere bouwwerken binnen de linie en spelen in die zin dan ook een rol voor eventueel hergebruik;
- de inundatiekommen: deze zone bestaat uit het onder water te zetten gebied. Het betreft een groot gebied van soms wel enkele kilometers breed. In het algemeen bestaan de inundatiekommen uit de lagere gebieden in het landschap, omdat deze het gemakkelijkst onder water te zetten zijn. Deze gebieden hebben over het algemeen een open karakter, maar er kan ook opgaande beplanting aanwezig zijn als onderdeel van karakteristieke (cultuurhistorische) landschapspatronen;
- de accessen: deze zone bestaat uit hogere gronden of (infrastructurele) doorbraken die de kernzone en de inundatievelden doorsnijden en niet zijn te inunderen. De forten en batterijen liggen juist op die locaties waar de accessen de hoofdverdedigingslijn raken. Accessen ontstaan ook door infrastructurele werken, zoals spoorwegen en snelwegen. Indien deze al geruime tijd aanwezig zijn, zijn ze voorzien van forten en werken. Gaat het om relatief nieuwe snel- of spoorwegen, dan ontbreken deze verdedigingswerken.

In voorliggend bestemmingsplan komt uitsluitend de kernzone voor.

Dubbelbestemming 'Waterstaat - Waterkering'

Deze bestemming is, behalve voor de daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd voor de bescherming, het onderhoud en de verbetering van de waterkering. Binnen deze bestemming mogen er geen gebouwen worden gebouwd. Bij omgevingsvergunning kan van deze bepaling worden afgeweken, mits advies is verkregen van de beheerder van de waterkering. Verder zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde, met een hoogte van maximaal 3 m toegestaan. Voor het uitvoeren van diverse werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden binnen deze bestemming, is een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden nodig.

4.3.1 Gebiedsaanduidingen

De gebiedsaanduidingen zijn opgenomen in het algemene artikel 'Algemene aanduidingsregels'.

Vrijwaringszone - dijk - 1

De aanduiding 'vrijwaringszone - dijk - 1' is opgenomen bij de waterkeringen in het plangebied. De regeling houdt in dat bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor bouw- of andere activiteiten ter plaatse, eerst een advies moet worden gevraagd aan de beheerder van de waterkering.

Vrijwaringszone - molenbiotoop 400m

Deze aanduiding is opgenomen bij delen van het plangebied die zijn gelegen binnen de invloedssfeer van een molen. Om de windvang van de molen te beschermen is tot een straal van 400 meter de aanduiding 'vrijwaringszone - molenbiotoop 400m' opgenomen. De gronden ter plaatse van de aanduiding zijn mede bestemd voor de bescherming van de functie van de molen als werktuig en zijn waarde als landschapsbepalend element. Om de molen te beschermen, zijn regels opgenomen ten aanzien van de maximale hoogte van bouwwerken binnen de zone.

5 Procedure

5.1 Inspraak

Gedurende de periode van woensdag 8 februari 2017 tot en met dinsdag 21 maart 2017 heeft de inspraak over het voorontwerpbestemmingsplan 'Woelse Waard' plaatsgevonden. Naast dit bestemmingsplan hebben eveneens het bestemmingsplan 'Overnachtingsplaatsen Vluchthaven' en het daarbij bijbehorende Milieueffectrapport (MER) ter inzage gelegen. Op 6 maart 2017 heeft een inloopbijeenkomst plaatsgevonden over bovenstaande plannen.

Gedurende genoemde periode zijn geen inspraakreacties ingebracht.

5.2 Overleg

Het voorontwerp-bestemmingsplan is in het kader van artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) voorgelegd aan de wettelijk aangewezen overleginstanties. Dit heeft geleid tot twee vooroverlegreacties. Deze reacties zijn samengevat en van een beantwoording voorzien in de als bijlage opgenomen Nota van inspraak en vooroverleg.

5.3 Zienswijzen

Het ontwerp-bestemmingsplan heeft van woensdag 5 juli 2017 tot en met dinsdag 15 augustus ter inzage gelegen. Gedurende de terinzagelegging zijn geen zienswijzen ingediend.